

[Fisker.]

Kapitalens hellige Ret til i enhver Situation at være forrest i Rækken, hvor Udbytte skal fordeles, og i bageste Geled, naar Ofre skal bringes, forsøger man nu at camouflere ved stærke Klager over den Skæbne, der vil blive Kapitalen, særlig de smaa Sparere, til Del, naar Forslaget gennemføres. Jeg tror, de Herrer kan spare sig alle Anstregelser. De smaa Sparere repræsenterer Menigmand, og han forstaar særdeles vel, at Evnen til Opsparing er betinget af Adgangen til Arbejde og Løn, og at det modsatte, det Forhold, vi i dette Øjeblik lever under, Stagnation, i Længden vil være ganske ødelæggende ikke alene for Fremme af Sparebestræbelsen, men tillige for det allerede opsparede Beløb. Forsøgene paa at opretholde Kapitalens Præferencetilling er derfor paa Forhaand dømt til at mislykkes, saaledes som de økonomiske Forhold her i Landet og andetsteds i Øjeblikket former sig.

Et andet æret konservativt Medlem, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, syntes i Gaar ikke tilfreds med Lovforslagets Affattelse, ud fra den Betragtning, at det ikke var radikalt nok, at det burde være gaaet endnu videre. Det er muligt, at det kan blive nødvendigt at gaa videre, og skulde det blive nødvendigt, forstaar jeg, det ærede Medlem er villig til at slaa Følge med os. Men jeg ønsker alligevel at sige, at hvis det kan undgaas, tror jeg, vi skal være tilfredse dermed. Flere Indgreb og stærkere Indgreb end dem, Nødvendigheden paabyder, vil ikke være tjenlige og vil heller ikke fremme noget virkeligt godt Formaal. Jeg synes at have en noget stærkere Tro end det ærede Medlem — det kan synes noget urimeligt, at det er saadan — til, at Udlaansvirksomhederne selv vil drage Omsorg for, at Bestemmelser om Maksimalavance og Udlaansrentens Fiksering kan undgaas.

Jeg haaber, som jeg sagde, at det maa være muligt at undgaa dette, og jeg har indtil videre den Tro, at man indenfor de paagældende Virksomheder vil forstaa, at Betingelsen for, at dette Forslag ikke bliver efterfulgt af andre Foranstaltninger, er, at alle de Kræfter, der her skal samvirke for at skabe Resultatet, ogsaa samvirker ud fra den Aand og de Forudsætninger, som præger Lovforslaget. Jeg haaber, det maa lykkes, naar det skal føres ud i Livet, at konstatere, at dette er Tilfældet.

Krag: Det var en vel forberedt Tale, det ærede Medlem Hr. Hasle holdt her i

Gaar, det var en stærkt kritisk Tale overfor det foreliggende Forslag, det var en Tale, der var saa vel forberedt, at det ærede Medlem ganske maatte udelade i Rækken af sine Spørgsmaal og i Udformningen af sin Kritik at tage Hensyn til de Oplysninger, som forudgaaende Ordførere havde givet faa Minutter i Forvejen, og som det forekommer mig overflødiggjorde saare mange af det ærede Medlems Udviklinger.

Det ærede Medlem Hr. Fisker har nu igen, ligesom jeg gjorde det her i Salen i Gaar, angaaende Fondens Størrelse gjort opmærksom paa, at hvor meget der i saa Henseende vil kræves, selvfølgelig til enhver Tid vil afhænge af den Mulighed for at opfylde sine Formaal, som Fonden i Samarbejde med Banker og Sparekasser vil faa. Fondens Størrelse skal til enhver Tid være en saadan, at den er i Stand til at opfylde disse Formaal, men selvfølgelig, hvad der kræves dertil, vil afhænge af, hvilken Grad Fonden kan komme i finansiell Kontakt med Erhvervslivet, og det vil ogsaa afhænge af, hvor hurtigt Cirkulationen af Fondens Midler vil blive, og derfor er der, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hasle, ikke nogen reel Mening i at stille Krav om en bestemt Grænse for Fondens Størrelse. Det vilde snarere virke hemmende end fremmende for Løsningen af de Opgaver, som stilles Fonden.

Angaaende Forrentningen af Skattekammerbeviser, som det ærede Medlem ogsaa spurgte om, der skal deponeres i Nationalbanken i det Forhold, hvori Tilvejebringelsen af likvide Midler til Fonden maatte gøre det fornødent, ja, da er der jo ved Fondens Udlaansrente sat en Grænse, under hvilken Rentesatsen selvfølgelig maa ligge, og som den maa ligge væsentligt under, og Rigsdagens Finansudvalg vil, som det ærede Medlem Hr. Fisker nylig sagde, i Henhold til § 7, 1ste Stykke, faa afgørende Indflydelse derpaa. Fastsættelsen af Renten træffes jo ikke suverænt af Ministeriet og Nationalbanken, saa i saa Henseende behøver det ærede Medlem Hr. Hasle ikke at nære den fjerneste Frygt, for denne Sag vil han jo gennem sit Parti faa Indflydelse paa.

Det ærede Medlem spurgte, om Seddeludstedelsen skal holdes indenfor den Grænse, som Gulddækningen betinger. Jeg synes, det ærede Medlem her i høj Grad foregriber Begivenhedernes Gang. Det ærede Medlem ved, at med Hensyn til Gulddækningens Forhold til Seddelmassen har Lovgivningsmagten Afgørelsen. Det er for Resten et Forhold, som gentagne Gange er ændret, og i en Tid som den nærværende maa det